

văzut-o și ne-au arătat-o și nouă: este Isus.

Oare nu cu scopul de a conjura divinitatea, de a-și ispăși vina prin sacrificiu sau de a implora ajutorul lui Dumnezeu lumea creștină a așezat la răscruci numeroase cruci, calvare, statui ale sfintei Fecioare sau ale sfinților, troițe și capele unde, în unele țări, stau aprinse lumânări care ard tot timpul? Răscrucea este locul unde se poate găsi lumina, unde se ivesc spiritele bune, și, dat fiind faptul că oricine ajunge la o răscruce este musai să ia o hotărâre, pe care drum să apuce, pauza pentru reflecție este necesară ca să aleagă calea cea bună, precum au făcut magii care s-au întors în țara lor pe alt drum decât cel care trecea prin Ierusalimul lui Irod.

Pr. Anton Dancă, *VADEMECUM*. (Considerații, pilde și exemple pentru solemnități și duminici), Anul C, Editura „Presa Bună”, Iași, 2005

Calendarul săptămânii 4-11 ianuarie 2026

4	D	DUMINICA II DUPĂ CRĂCIUN; Sf. Angela din Foligno, văduvă
5	L	Ss. Emiliană, fc.; Eduard Mărturisorul, rege
6	M	EPIFANIA DOMNULUI; Sf. Andrei Corsini, ep.
7	M	Ss. Raymund din Penyafort, pr. *; Lucian din Antiohia, pr. m.
8	J	Sf. Severin, abate
9	V	Sf. Adrian de Canterbury, abate; Fer. Alexia le Clerc, clg.
10	S	Ss. Agaton, pp.; Grigore de Nyssa, ep.; Paul, primul pustnic
11	D	BOTEZUL DOMNULUI; Ss. Honorata, fc.; Teodosie, clg.

Gândul săptămânii

“Universul devine mai sărac prin uitarea rugăciunii. Să ne trăim rugăciunea și să ne rugăm viața.” (Fericitul Vladimir Ghika)

6 ianuarie 2026 • EPIFANIA DOMNULUI • Sf. Andrei Corsini, ep.

LECTURA I

Gloria Domnului răsare deasupra ta.

Citire din cartea profetului Isaia 60,1-6

Ridică-te, luminează-te, Ierusalime, căci lumina ta vine și gloria Domnului răsare deasupra ta! Căci, iată, întunericul va acoperi pământul și bezna, popoarele! Dar peste tine va răsări Domnul și gloria lui se va vedea deasupra ta. Vor umbla neamuri la lumina ta și regi, în strălucirea zorilor tale. Ridică-ți ochii împrejur și privește: toți se adună și vin spre tine! Fiii tăi vin de departe și fiicele tale sunt purtate pe brațe. Atunci vei vedea și te vei lumina; îți va bate inima și se va lărgi, pentru că belșugul mării se va întoarce la tine și bogățiile neamurilor vor veni la tine. Vei fi învăluită de o mulțime de cămile, de cămile tinere din Madian și din Efa; toți din Saba vor veni și vor aduce aur și tămâie și vor aduce laude Domnului.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 71(72),1-2.7-8.10-11.12-13 (R.: cf. 11)

R.: Toate neamurile pământului te vor adora pe tine, Doamne.

Dumnezeule, dăruiește-i regelui judecățile tale

și înzestrea-l pe fiul regelui cu dreptatea ta!

Și el va judeca poporul tău cu dreptate și pe săracii tăi cu nepărtinire. **R.**

În zilele lui, va înflori dreptatea și multă pace, până când va fi luna.

El va domni de la o mare la alta, și de la Râu până la marginile pământului. **R.**

Regii din Tarșis și ai insulelor vor oferi daruri, regii din Seba și din Saba își vor aduce tributul.

Toți regii se vor prosterna înaintea lui, toate popoarele îl vor sluji. **R.**

El îi va elibera pe săracul care strigă și pe sărmanul care nu are ajutor. Va avea milă de cel sărac și de cel sărman și va mântui sufletele sărmanilor. **R.**

LECTURA A II-A

Este revelat acum: păgânii sunt împreună părtași ai promisiunii.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni 3,2-3a.5-6

Fraților, poate ați auzit de economia harului lui Dumnezeu, care mi-a fost dată pentru voi: prin revelație, mi-a fost făcut cunoscut misterul care nu a fost cunoscut fiilor oamenilor din

celelalte generații așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul: că păgânii sunt împreună-moștenitori, formează un singur trup și sunt împreună părtași ai promisiunii, în Cristos Isus, prin evanghelie.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 2,2b

(Aleluia) Am văzut la răsărit steaua lui și am venit să ne închinăm Domnului.
(Aleluia)

EVANGHELIA

Am văzut steaua lui la răsărit și am venit să ne închinăm lui.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 2,1-12

După ce s-a născut Isus în Betleemul Iudeii în zilele lui Irod, regele, iată că au ajuns la Ierusalim niște magi din Răsărit și întrebau, spunând: “Unde este regele nou-născut al iudeilor? Căci am văzut steaua lui la răsărit și am venit să-l adorăm”. Auzind aceasta, regele Irod s-a tulburat și tot Ierusalimul împreună cu el. Adunându-i pe toți arhieriei și cărturarii poporului, a căutat să afle de la ei unde avea să se nască Cristos. Ei i-au spus: “În Betleemul Iudeii, căci așa este scris de profet: «Și tu, Betleem, pământ al lui Iuda, nicidecum nu ești cea mai mică dintre cetățile de seamă ale lui Iuda; căci din tine va ieși stăpânitorul care va păstori poporul meu, Israel»”. Atunci Irod, chemându-i pe magi în secret, a aflat de la ei timpul precis când li s-a arătat steaua. Și, trimițându-i la Betleem, le-a spus: “Mergeți și informați-vă cu exactitate despre copil și, când îl veți fi găsit, faceți-mi cunoscut și mie ca să merg și eu să-l ador!” După ce l-au ascultat pe rege, au plecat, și iată că steaua pe care o văzuseră la răsărit mergea înaintea lor

până când, venind, s-a oprit deasupra locului unde era copilul. Când au văzut steaua, au fost cuprinși de o bucurie foarte mare. Și, intrând în casă, au văzut copilul împreună cu Maria, mama lui. Apoi, căzând la pământ, l-au adorat și, deschizând tezaurile lor, i-au oferit daruri: aur, tămâie și smirnă. După ce li s-a revelat în vis să nu se mai întoarcă la Irod, au plecat pe alt drum în țara lor.

Cuvântul Domnului

Sosiți la Ierusalim, magii spun la unison lui Irod: „Am venit de la răsărit să ne închinăm Regelui nou-născut”.

Răsăritul reprezintă răscrucea dintre întuneric și lumină, dintre noapte și zi; Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric în prima zi a creației. Această sămânță de adevăr a rămas cu o importanță deosebită la toate popoarele și a căpătat noțiunea de simbol – răsăritul –, îndemnul de a căuta tot ceea ce urmează după răsărit, spre a vedea toate la lumina zilei.

Evanghelistul Matei, singurul care expune episodul magilor, inspirat de Duhul Sfânt, pune în centrul căutărilor un „Rege nou-născut”, în care se intersectează toate aspirațiile popoarelor după adevărul total, unificator, dătător de lumină. Magii, simbol al tuturor oamenilor de bunăvoință, preocupați de mărirea care i se cuvine celui ce deține tot adevărul, văd în steaua nou-născută la răscrucea dintre noapte și zi, la răsărit, un semn divin, o chemare la adevărata lumină revelatoare a adevărului.

Magii sunt trei oameni drepecți. La rândul lor formează o stea care exprimă perfecțiunea.

Când trei linii drepte se intersectează se obține o stea cu șase colțuri. Este steaua lui David, răsărită din tribul lui Iacob, simbolul lui Mesia. Acest simbol, steaua lui David, exprimă tot adevărul: Întruparea Fiului lui Dumnezeu este o operă perfectă, realizată de trei linii drepte, care se intersectează într-un singur punct: „Regele nou-născut”, acesta fiind opera atotputerniciei Tatălui, înțelepciunii Fiului și iubirii Duhului Sfânt. Cele trei linii trasate de magi se intersectează la Betleem și la răscruce apare lumina pruncului Isus, căruia i se închină ca lui Dumnezeu și-i oferă darurile – aur, smirnă și tămâie – recunoscând în el pe regele menit să conducă pe tot omul la cunoașterea adevărului total. În lumina stelei călăuzitoare, magii au intrat în casă și au văzut pruncul împreună cu Maria, mama lui. Ea le-a dat pruncul spre a-l adora, spre a-l îmbrățișa, spre a-l duce în inima lor în țările din care au venit. Din acest gest magii au descoperit în Fecioara-Mamă „steaua dimineții” formată din strălucirea celor trei raze de credință, speranță și iubire, devenind lumina chemării lor misionare.

Nașterea Domnului apare la răscrucea dintre vechi și nou, noapte și zi, întuneric și lumină, bine și rău, frumos și urât, adevăr și minciună; și ne invită să luăm o atitudine: cu Isus, adevărul total, sau cu Irod, fățarnicul. Devenim noi înșine o stea pe firmamentul Bisericii când în sufletul nostru se intersectează trei linii drepte: credința, speranța și iubirea, daruri divine, fiindcă în centrul preocupărilor noastre apare Cristos, „lumina lumii”, căruia îi oferim aurul iubirii, smirna

statorniciei în bine și tămâia evlaviei noastre.

Importanța simbolică a răscrucii este universală. Astfel, acele locuri devin prilejuri de popas și de reflecție. Sunt de asemenea locuri de trecere de la o lume la alta, de la o viață la alta, de la viața la moarte, dar și de la non existență la existență.

În Africa, și mai ales în regiunea pădurilor și a savanelor, răscrucea are importanța unui lucru sacru. Ori de câte ori păstorii nomazi se întâlnesc într-un luminiș la o răscruce de drumuri, o botează: îi spun răspântia întâlnirii sau a lăcașului și, drept urmare a unui ritual precis, locul respectiv devine sfânt. Stăpânul drumului, inițiatul, intră în relație cu spiritele locului, prin intermediul fie al unui vis, fie al unor plante specifice.

Pentru triburile bambara, răscrucea reprezintă „punctul central, prima stare a divinității dinaintea creației; ea este transpunerea încrucișării originare a drumurilor pe care Creatorul le-a trasat la începutul tuturor lucrurilor, cu propria sa esență, pentru a delimita spațiul și a rândui creația”.

Romanii respectau cultul larilor la răscruci, tocmai pentru a depăși un destin nefast. Veneau la răscruci să-și atragă prin ofrande protecția pentru câmpurile însămânțate aflate prin apropiere, protecție pentru sate și orașe. Răscrucea însemna pentru ei întâlnirea cu destinul și de aceea înălțau aici capele și altare. În apropiere aveau bănci pentru cei veniți: să se poată odihni și medita. În hățișul atâtor tradiții oricine se putea rătăci, de aceea se impunea apariția unei stele la răscruce de veacuri. Ea a apărut; magii au